

Justitsministeren har underrettet mig om, at han agter her i Thinget at fremsætte „Forflag til Lov om Ophævelse af den paa Færøerne ved allerhøjeste Resolution af 21de November 1741 paabudne Næbbetold“.

Fremføttelsen heraf vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Fra flere af de Herrer Ministre har jeg modtaget Exemplarer af forskellige Lovforslag, som ere fremsatte i det andet Thing. De modtagne Exemplarer ere ombelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en Jernbane fra Masnedsfund Station til Masnedø tilligemed en Havn sammesteds.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Ogenbøll: Af den Udtalelse, hvormed den høitærede Indenrigsminister lefsagebe Indbringelsen af dette Lovforslag, maatte man jo faae det Indtryk, at den Rante, som altid har staaet for mig som noget af det mest Unskelige for vor Trafik med Udlandet, nemlig den at faae en gjennemgaende Forbindelse med Jernbane over Gjedser til Warnemünde, paa Grund af Forhold, hvorover man her i Landet ikke er raadig, maatte være opgiven for det Første. Det kan jo kun i høi Grad beklages; men jeg trøster mig ved, at den ærede Ministers Udtalelser dog ogsaa gif i den Retning, at man indtil videre maatte anse en saadan Plan for at være bortfalden, og at man altsaa kan have Haab om, at den alligevel engang i Tiden kan realiseres. Det foreliggende Forslag er i hvert Fald selv affet fra de andre Goder, som det byder, et Skridt henimod Fremme af den af mig her omtalte Forbindelse med Udlandet, og det kan derfor meget paafskønnes, at den høitærede Indenrigsminister nu er kommen til det Resultat, hvortil man iøvrigt skulde være kommen, dengang da Sydbanen blev anlagt, at føre Banen over paa den sydlige Side af Masnedø. Det er jo en meget betydelig Forbedring af de bestaaende Forhold, der som bekendt i flere Aar have ladet overordentlig meget tilbage at ønske, navnlig fordi Trafikken er tiltagen i høi Grad ad denne Vej ogsaa med Udlandet, idet der mellem Nykjøbing og Rosstock er en Dampskibsforbindelse om Sommeren, med hvilken der hver Gang er Hundreder af Reisende. Det er derfor af stor Vigtighed, at Kommunikationen bliver hurtigere og lettere,

selv med den nu bestaaende Route Nykjøbing—Rosstock. Lovforslaget gaar ud paa at anlegge en Bane over til Sydspidsen af Masnedø med en Havn paa dette Punkt af Den, og, efter hvad den høitærede Minister udtalte ved Sagens Fremføttelse, skal denne Havn bygges med det for Die, at den i sin Tid med, jeg vil ikke sige ringe Forandring, men med nogen yderligere Beføstning kan benyttes som Havn for en Dampfærge. Planen er efter den høitærede Ministers Yttringer den, at bygge to Moler ud paa den østlige og vestlige Side og derved frembringe et Bassin, der bliver at udbyde, hvorved der altsaa kun yderligere fordres det fornødne Bolværksystem, for at Havnen kan benyttes til en Dampfærge. Jeg ser nu ikke rettere, end at man, naar man vil træffe en saadan Foranstaltning som den her foreslaaede, da lige saa godt fraag bør give Stridtet fuldtud og anskaffe en Dampfærge. Det er nu en af disse Forordninger, som stilles allevegne, hvor Trafiken ikke alene er i Opkomst, men hvor den, som jeg kan sige her, er saa særdeles betydelig, som den har været i de sidste Aar, og tiltager hvert Aar. Jeg ser ikke rettere, end at det vilde være rigtigt og meget let overkommeligt, da dette Arbejde, som her er foreslaaet, jo ikke gaar ud paa store Beføstninger, at man fraag gjorde Stridtet fuldtud og byggede Havnen saaledes, at den var brugelig til Dampfærge og ligeledes selvfølgelig paa den anden Side anskaffede en Dampfærge i Forbindelse dermed. Lovforslaget gaar ud paa, at Arbeidet skal være fuldført i 1883; men selv om der maatte gaa et Aarstid eller saa længere, vilde det vistnok være langt at foretrække, naar man saa fik Forbindelsen fuldstændig med en Dampfærge. Vi maa jo derovre altsaa have nogle Aars Laalmodighed, inden dette Arbejde bliver fuldført, og jeg kan derfor ikke Andet end udtale min Glæde over en anden Yttring af den høitærede Minister ved Sagens Fremføttelse, nemlig den, at vi allerede i indeværende Vinter maa faae et bedre Dampskib, da Skibet, som vi hidtil ere blevne trakterede med, havde jeg nær sagt, eller som er blevet os velvillig overladt til Trafikken, i de senere Aar har, det være sagt uden Krænkelser for Nogen, været overordentlig slet og altfor lille. Det er hendet mig, ikke een, men mange Gange, at man under Overfarten stuvet som Kreaturer uden at kunne faae Plads til at sidde ned, for ikke at tale om de Ulemper, som det medfører i daarlige Veir, Regnveir osv. Det er derfor som sagt meget gladeligt, at vi faae et nyt og godt Dampskib, som jeg haaber skal afhjælpe de Klager, der hidtil have været førte over Trafikken mellem Masnedsfund og Drehoed. Selv om man imidlertid nu faar dette Dampskib, vil det kun strække til en kort Tid, inden man vil